

Arrest

nr. 178 901 van 2 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 17 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Pakistaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp Kanju, gelegen in het district Swat, provincie Khyber-Pakhtunkwa te Pakistan. U bent soenniet, Pashtoun en behoort tot de Khattak stam. U bent op 2 januari 1999 geboren en verklaart bijgevolg minderjarig te zijn.

In Pakistan ging u tot de elfde klas naar school. Eerst ging u naar de Bolan Education Academy, nadien ging u naar de Informatic Model School tot de negende klas. Wanneer u in de zesde klas zat, verbleef u samen met uw familie ongeveer twee maanden lang in Peshawar omwille van de onveilige situatie in uw regio. Nadien keerden jullie terug naar jullie dorp.

Wanneer u ongeveer acht jaar oud was hielp uw vader het leger door huizen aan te duiden waar leden van de Taliban verbleven. Nadien werden deze huizen vernield. Enige tijd later, in 2010, startte uw vader met werken als chauffeur voor de NGO Lasoona. Hij vervoerde personen met een beperking en bracht voedsel en medicijnen naar het leger. Daarnaast was hij sinds lange tijd aangesloten bij de Awami National Party (ANP).

Ongeveer in april of mei 2015, vijf maanden voor u Pakistan verliet, werden u en uw vader beschoten. U denkt dat jullie werden beschoten door leden van de Taliban. Na dit incident stopte uw vader met werken en ging hij niet meer naar de activiteiten van zijn partij. U stopte met naar school te gaan. Rond dezelfde periode werd er een brief aan de muur van de moskee geplaatst waarin stond dat uw vader en andere partijgenoten werden gezocht door de Taliban. In juni 2015 ontvingen jullie een tweede brief van de Taliban.

Sinds juli 2015 is uw vader vermist. Op een bepaald ogenblik klopte er iemand bij jullie huis aan. Uw vader ging naar buiten en keerde nooit meer terug. Enige tijd later, in augustus 2015, diende uw moeder klacht in bij de politie. U en uw moeder verlieten jullie huis diezelfde dag en gingen bij jullie oom in Kanju wonen. Ook geeft u aan dat er stenen naar jullie huis werden gegooid.

U verbleef tot 28 september 2015 bij uw oom in het dorp Kanju. U verliet Pakistan met behulp van een smokkelaar en reisde onder andere via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Oostenrijk en Duitsland naar België. U kwam op 17 november 2015 aan in België en diende op 24 november 2015 een asielaanvraag in.

Bij terugkeer naar Pakistan vreest u de Taliban. Ook geeft u aan dat de lokale mensen uw familie niet leuk vonden omdat ze vermoeden dat uw vader informant was voor het leger.

U bent verloofd met Janat Bibi. Zij verblijft momenteel in Swat.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: twee attesten van de NGO Lasoona (één zwart/wit fotokopie en één kleurenfotokopie), uw school leaving certificate (origineel), nieuwsartikelen (kopie), een security pass van uw vader (origineel), een fotokopie van een dreigbrief van de Taliban, een fotokopie van een First Information Report (FIR), een briefomslag (origineel), en een attest en lidkaart van de ANP (origineel).

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan door verschillende opeenvolgende vaststellingen van incoherente en tegenstrijdige verklaringen immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

U verklaarde dat uw vader sinds juli 2015 vermist is, uw moeder enige tijd nadien klacht indiende, jullie nadien naar het huis van uw oom verhuisden en u vervolgens Pakistan verliet. Echter, aangezien u incoherente, onlogische en tegenstrijdige verklaringen omtrent dit incident aflegt, kan er geen geloof aan worden gehecht. Vooreerst verklaarde u dat uw vader sinds juli 2015 vermist is en uw moeder in augustus 2015 hieromtrent een klacht indiende bij de politie (zie gehoorverslag CGVS p.22/27). Deze verklaringen stemmen echter niet overeen met de verklaringen die u voordien bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde. Hieruit blijkt immers dat uw vader sinds één maand voor uw vertrek uit Pakistan, waarmee u verwees naar het einde van augustus 2015, vermist is (zie verklaring DVZ punt 15A). Nadat u hiermee geconfronteerd werd kon u geen aannemelijke verklaring voor deze tegenstrijdigheid geven (zie gehoorverslag CGVS p.23/27). Ten tweede blijkt uit de voorgelegde fotokopie van de FIR dat uw moeder op 2 september 2015 een klacht neergelegde bij de politie, en niet in augustus 2015 zoals u beweerde (zie gehoorverslag CGVS p.2;22-23/27). Daarnaast staat in deze klacht niet in vermeld dat uw vader reeds sinds juli 2015 vermist zou zijn, waardoor er logischerwijze vanuit gegaan kan worden dat hij vermist is sinds de dag dat de FIR werd opgesteld (zie groene map). U gewezen op deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u niet goed bent in het onthouden van data en verwees u naar geheugenproblemen die u ondervindt omwille van stress en spanning, wat geen overtuigende verklaring is voor voorgaande contradictie. Verder is het niet aannemelijk dat uw moeder de politie niet zou geïnformeerd hebben over de duur dat uw vader reeds vermist zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p.22-23/27). Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat, de FIR die u neerlegt ter ondersteuning van de verdwijning van uw vader slechts een fotokopie betreft, en deze makkelijk te vervalsen zijn mits enig knip-en plakwerk, waardoor het document geen enkele bewijswaarde heeft. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat corruptie en documentenfraude veelvuldig voorkomt in Pakistan. Bijgevolg kan het CGVS geen enkele waarde hechten aan het door u voorgelegde document. Ook uw verdere verklaringen konden het CGVS niet overtuigen gezien u meerdere onlogische en incoherente

verklaringen aflegde omtrent uw asielrelaas. Zo is het niet aannemelijk dat uw moeder enige tijd zou wachten met het indienen van een klacht bij de politie in verband met de verdwijning van uw vader. U hierop gewezen verklaart u dat jullie wachtten tot uw vader zou terugkomen en hem eerst zelf zochten (zie gehoorverslag CGVS p. 22/27). In de door u omschreven omstandigheden, u beweert immers dat uw vader werd bedreigd en ontvoerd door de Taliban, is dit een opmerkelijk en onlogisch element in uw asielrelaas. Daarnaast verklaarde u dat u en uw moeder bij uw oom gingen logeren nadat uw moeder klacht indiende bij de politie en gaf u aan dat u tien tot vijftien dagen bij hem verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.21-22/27). Opnieuw stemt dit niet overeen met uw eerdere verklaringen. U stelde immers dat de klacht in augustus 2015 werd ingediend en u Kanju op 28 september 2015 verliet, wat betekent dat u minstens 28 dagen bij uw oom verbleef. Uit voorgaande argumenten dient het CGVS te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat uw vader door de Taliban ontvoerd werd. Bovendien tasten deze verklaringen uw geloofwaardigheid ten zeerste aan.

Ook uw verdere verklaringen omtrent de ontvoering van uw vader konden het CGVS niet overtuigen. U verklaarde dat uw vader ontvoerd werd door de Taliban, hij twee dreigbrieven ontving en zowel u als uw vader in april of mei 2015 werden beschoten door de Taliban. Betreffende de voorgelegde dreigbrief dient het CGVS te herhalen dat u louter een fotokopie voorlegde en dat fotokopieën geen bewijswaarde hebben. U was verder niet in staat om de originele dreigbrief voor te leggen en legde de tweede dreigbrief van de Taliban die uw vader zou ontvangen hebben ook niet voor. Daarnaast stelt het CGVS vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde in verband met deze dreigbrieven. Zo stelde u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS dat uw vader twee dreigbrieven heeft ontvangen. Eén dreigbrief zou hij ongeveer 5 maanden voor uw vertrek verkregen hebben. Hierin stond geschreven dat hij moest stoppen met zijn werk voor de partij. Nadien zou uw vader zijn beginnen te werken als chauffeur bij de regering. Vervolgens kreeg hij een nieuwe dreigbrief van de Taliban waarin stond geschreven dat hij ook met dit werk moest stoppen (zie vragenlijst CGVS punt 5). Dit stemt niet overeen met de verklaringen die u tijdens het gehoor bij het CGVS aflegde. U verklaarde immers dat uw vader na het krijgen van de eerste dreigbrief, ongeveer vijf maanden voor uw vertrek, stopte met werken voor de NGO, alsook zijn activiteiten voor de politieke partij beëindigde (zie gehoorverslag CGVS p.13/27). Ook gaf u meermaals aan dat uw vader voor de regering werkte en bedoelde u hiermee dat hij tijdens zijn werk als chauffeur voor de NGO bepaalde zaken vervoerde voor het leger (zie gehoorverslag CGVS p.15/27). Ook deze activiteiten zouden gestopt zijn na het verkrijgen van de eerste dreigbrief. Opnieuw stemmen deze verklaringen die u tijdens het gehoor bij het CGVS aflegde niet overeen met uw voorgaande verklaringen en ondermijnt dit uw verdere geloofwaardigheid. Daarnaast verklaarde u dat er een schietincident plaatsvond rond april of mei 2015 waarbij u en uw vader beschoten werden door leden van de Taliban. U voegde hieraan toe dat uw vader in het verleden huizen van de Taliban zou hebben aangewezen aan het leger waarna deze huizen vernield werden (zie gehoorverslag CGVS p.7/27). Hierbij dient het CGVS in de eerste plaats te verwijzen naar het feit dat u zich louter baseert op de veronderstelling dat de Taliban jullie aanviel. De personen die zouden hebben aangevallen waren immers onherkenbaar. U vermoedt dat dit leden van de Taliban waren omdat jullie met niemand anders in vijandschap leefde (zie gehoorverslag CGVS p.7;8/27). Voorts verklaarde u dat uw vader huizen van de Taliban heeft aangewezen aan het leger wanneer u acht jaar oud was, dit was in 2007, en verbond u dit schietincident aan deze activiteiten. Opnieuw baseert u zich louter op veronderstellingen. Omwille van voorgaande argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de dreigbrieven die uw vader van de Taliban heeft ontvangen en het incident waarbij u en uw vader door de Taliban beschoten werden.

Verder verklaarde u dat uw vader beschoten en bedreigd werd door de Taliban omwille van zijn activiteiten in Pakistan. Zo verklaarde u dat uw vader werkte als chauffeur voor de NGO Lasoona en dat hij lid was van de ANP. Betreffende uw vader zijn activiteiten voor de NGO Lasoona, legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 juni 2016 een attest van de NGO neer (zwart/wit fotokopie). Hierin stond geschreven dat uw vader voor de NGO werkte van 2 december 2010 tot 10 mei 2015, en hij vier en een half jaar voor de NGO werkte. Nadat het gehoor op het CGVS plaatsvond, legde u op 12 augustus 2016 een kleurenfotokopie van dit attest neer. Echter, op deze kleurenfotokopie staat vermeld dat uw vader actief was voor deze NGO van 2 december 2010 tot 10 januari 2012 en hij anderhalf jaar voor de NGO werkte. Dit staat in schril contrast met het andere document dat u voorlegde, alsook met de verklaringen die u aflegde. U beweerde immers dat uw vader tot 2015 voor de NGO Lasoona werkte (zie gehoorverslag CGVS p.13/27). Daar de door u voorgelegde documenten van de NGO verwijzen naar dezelfde persoon, maar de verklaringen over de professionele carrière van deze persoon verschillen, vermoedt het CGVS ten zeerste dat deze documenten niet authentiek zijn. Logischerwijze kan er ook geen geloof gehecht worden aan de voorgelegde security pass die uw vader gebruikt zou hebben tijdens zijn activiteiten voor de NGO. Daarnaast verklaarde u tot tweemaal toe dat uw vader politiker was en tot de ANP behoorde (zie gehoorverslag CGVS p.8;12/27). Echter, nadat u meermaals werd gevraagd of uw vader politiker was of enkel een lid van de ANP, gaf u aan dat hij een actief lid is

van de ANP, en geen politieke (zie gehoorverslag CGVS p. 14-15/27). Ter ondersteuning van zijn lidmaatschap legde u een lidkaart van de ANP voor en een attest deze partij waarin wordt verwezen naar de problemen die hij met de Taliban heeft ondervonden. Echter, daar er geen geloof wordt gehecht aan de bovenvermelde problemen die uw vader in Pakistan heeft ondervonden, kan het CGVS geen waarde hechten aan het door u voorgelegde attest van de ANP. Documenten hebben immers enkel bewijswaarde voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Uit voorgaande argumenten blijkt dan ook dat u het CGVS tracht te misleiden met het voorleggen van niet authentieke documenten. Hierbij dient het CGVS te herhalen dat uit informatie blijkt die aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Pakistan. Omwille van bovenstaande argumenten heeft u het politiek profiel van uw vader en zijn werk voor de NGO Lasoona niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg kan het CGVS geen geloof hechten aan de problemen die uw vader met Taliban heeft ondervonden. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u bij terugkeer naar Pakistan de Taliban vreest omwille van de problemen van uw vader. Verder verklaarde u dat u nooit persoonlijke bedreigingen heeft ontvangen (zie gehoorverslag CGVS p.23/27). Daar u een opeenstapeling van ongeloofwaardige verklaringen aflegt, kan er ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat de lokale mensen uw vader verdachten van spionage voor de overheid. Daarenboven dient hierbij opgemerkt te worden dat u verklaart dat deze activiteiten van uw vader rond 2007 plaatsvonden en u tot 2015 in uw dorp verbleef.

Voorts is het opmerkelijk dat u in eerste instantie verklaarde dat u, behalve Kanju en Peshawar, nooit naar andere plaatsen (zoals andere dorpen, steden of provincies) ging. U verklaarde immers dat u niet werd toegelaten om buiten te gaan met vrienden (zie gehoorverslag CGVS p.6/27). Het is dan ook eigenaardig dat er zich foto's op uw facebookprofiel bevinden waar u opstaat in Islamabad. Als verklaring hiervoor stelde u dat deze foto's tijdens een schoolreis werden genomen (zie gehoorverslag CGVS p.17-18/27).

Tenslotte dient het CGVS te vermelden dat u geen enkel document neerlegde ter ondersteuning van uw identiteit. U legde enkel een school leaving certificate voor, maar dit document kan niet als een bewijsdocument van uw identiteit worden gezien aangezien het niet werd uitgereikt door een bevoegde officiële instantie en hier geen foto opstaat, wat toch wel een essentieel element is om uw identiteit te staven.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in KhyberPakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met

de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Zo is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. Bovendien is zowel het aantal burgerslachtoffers, het aantal militaire operaties, en het aantal ontheemden in de regio duidelijk verminderd. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016, dient vastgesteld te worden dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt blijft. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, ofwel burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn eerste en enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM). Hij stelt dat hij door de bestreden beslissing uiteindelijk gedwongen teruggestuurd zal worden naar Pakistan terwijl er niet kan gegarandeerd worden dat hij daar geen mensonwaardige behandeling zal ondergaan. In een eerste onderdeel van zijn middel verwijst verzoeker naar persartikelen en het reisadvies van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse zaken, die als stavingsstukken bij het verzoekschrift zijn gevoegd om aan te tonen dat de globale onveiligheidssituatie in zijn thuisland problematisch is en hij geen intern vluchtalternatief heeft en geen beroep kan doen op de interne veiligheidsdiensten. In wat als een tweede onderdeel van het enig middel kan beschouwd worden, meent verzoeker dat hij ook persoonlijk en rechtstreeks te vrezen heeft voor zijn veiligheid nu hij in de provincie van Pakistan woont waar de taliban *de facto* hun hoofdkwartier hebben. Volgens verzoeker is hij ook een doelwit geworden, door het feit dat zijn vader bij de regering heeft gewerkt en nadien verdwenen is en de taliban nu vechten tegen de regering.

2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226). De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.5. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan door verschillende opeenvolgende vaststellingen van incoherente en tegenstrijdige verklaringen immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en wel om volgende redenen.

U verklaarde dat uw vader sinds juli 2015 vermist is, uw moeder enige tijd nadien klacht indiende, jullie nadien naar het huis van uw oom verhuisden en u vervolgens Pakistan verliet. Echter, aangezien u incoherente, onlogische en tegenstrijdige verklaringen omtrent dit incident aflegt, kan er geen geloof aan worden gehecht. Vooreerst verklaarde u dat uw vader sinds juli 2015 vermist is en uw moeder in augustus 2015 hieromtrent een klacht indiende bij de politie (zie gehoorverslag CGVS p.22/27). Deze verklaringen stemmen echter niet overeen met de verklaringen die u voordien bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde. Hieruit blijkt immers dat uw vader sinds één maand voor uw vertrek uit Pakistan, waarmee u verwees naar het einde van augustus 2015, vermist is (zie verklaring DVZ punt 15A). Nadat u hiermee geconfronteerd werd kon u geen aannemelijke verklaring voor deze tegenstrijdigheid geven (zie gehoorverslag CGVS p.23/27). Ten tweede blijkt uit de voorgelegde fotokopie van de FIR dat uw moeder op 2 september 2015 een klacht neergelegde bij de politie, en niet in augustus 2015 zoals u beweerde (zie gehoorverslag CGVS p.2;22-23/27). Daarnaast staat in deze klacht niet in vermeld dat uw vader reeds sinds juli 2015 vermist zou zijn, waardoor er logischerwijze vanuit gegaan kan worden dat hij vermist is sinds de dag dat de FIR werd opgesteld (zie groene map). U gewezen op deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u niet goed bent in het onthouden van data en verwees u naar geheugenproblemen die u ondervindt omwille van stress en spanning, wat geen overtuigende verklaring is voor voorgaande contradictie. Verder is het niet aannemelijk dat uw moeder de politie niet zou geïnformeerd hebben over de duur dat uw vader reeds vermist zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p.22-23/27). Daarnaast dient het CGVS u erop te wijzen dat, de FIR die u neerlegt ter ondersteuning van de verdwijning van uw vader slechts een fotokopie betreft, en deze makkelijk te

vervalsen zijn mits enig knip-en plakwerk, waardoor het document geen enkele bewijswaarde heeft. Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat corruptie en documentenfraude veelvuldig voorkomt in Pakistan. Bijgevolg kan het CGVS geen enkele waarde hechten aan het door u voorgelegde document. Ook uw verdere verklaringen konden het CGVS niet overtuigen gezien u meerdere onlogische en incoherente verklaringen aflegde omtrent uw asielrelaas. Zo is het niet aannemelijk dat uw moeder enige tijd zou wachten met het indienen van een klacht bij de politie in verband met de verdwijning van uw vader. U hierop gewezen verklaart u dat jullie wachtten tot uw vader zou terugkomen en hem eerst zelf zochten (zie gehoorverslag CGVS p. 22/27). In de door u omschreven omstandigheden, u beweert immers dat uw vader werd bedreigd en ontvoerd door de Taliban, is dit een opmerkelijk en onlogisch element in uw asielrelaas. Daarnaast verklaarde u dat u en uw moeder bij uw oom gingen logeren nadat uw moeder klacht indiende bij de politie en gaf u aan dat u tien tot vijftien dagen bij hem verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.21-22/27). Opnieuw stemt dit niet overeen met uw eerdere verklaringen. U stelde immers dat de klacht in augustus 2015 werd ingediend en u Kanju op 28 september 2015 verliet, wat betekent dat u minstens 28 dagen bij uw oom verbleef. Uit voorgaande argumenten dient het CGVS te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat uw vader door de Taliban ontvoerd werd. Bovendien tasten deze verklaringen uw geloofwaardigheid ten zeerste aan.

Ook uw verdere verklaringen omtrent de ontvoering van uw vader konden het CGVS niet overtuigen. U verklaarde dat uw vader ontvoerd werd door de Taliban, hij twee dreigbrieven ontving en zowel u als uw vader in april of mei 2015 werden beschoten door de Taliban. Betreffende de voorgelegde dreigbrief dient het CGVS te herhalen dat u louter een fotokopie voorlegde en dat fotokopieën geen bewijswaarde hebben. U was verder niet in staat om de originele dreigbrief voor te leggen en legde de tweede dreigbrief van de Taliban die uw vader zou ontvangen hebben ook niet voor. Daarnaast stelt het CGVS vast dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde in verband met deze dreigbrieven. Zo stelde u tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS dat uw vader twee dreigbrieven heeft ontvangen. Eén dreigbrief zou hij ongeveer 5 maanden voor uw vertrek verkregen hebben. Hierin stond geschreven dat hij moest stoppen met zijn werk voor de partij. Nadien zou uw vader zijn beginnen te werken als chauffeur bij de regering. Vervolgens kreeg hij een nieuwe dreigbrief van de Taliban waarin stond geschreven dat hij ook met dit werk moest stoppen (zie vragenlijst CGVS punt 5). Dit stemt niet overeen met de verklaringen die u tijdens het gehoor bij het CGVS aflegde. U verklaarde immers dat uw vader na het krijgen van de eerste dreigbrief, ongeveer vijf maanden voor uw vertrek, stopte met werken voor de NGO, alsook zijn activiteiten voor de politieke partij beëindigde (zie gehoorverslag CGVS p.13/27). Ook gaf u meermaals aan dat uw vader voor de regering werkte en bedoelde u hiermee dat hij tijdens zijn werk als chauffeur voor de NGO bepaalde zaken vervoerde voor het leger (zie gehoorverslag CGVS p.15/27). Ook deze activiteiten zouden gestopt zijn na het verkrijgen van de eerste dreigbrief. Opnieuw stemmen deze verklaringen die u tijdens het gehoor bij het CGVS aflegde niet overeen met uw voorgaande verklaringen en ondermijnt dit uw verdere geloofwaardigheid. Daarnaast verklaarde u dat er een schietincident plaatsvond rond april of mei 2015 waarbij u en uw vader beschoten werden door leden van de Taliban. U voegde hieraan toe dat uw vader in het verleden huizen van de Taliban zou hebben aangewezen aan het leger waarna deze huizen vernield werden (zie gehoorverslag CGVS p.7/27). Hierbij dient het CGVS in de eerste plaats te verwijzen naar het feit dat u zich louter baseert op de veronderstelling dat de Taliban jullie aanviel. De personen die zouden hebben aangevallen waren immers onherkenbaar. U vermoedt dat dit leden van de Taliban waren omdat jullie met niemand anders in vijandschap leefde (zie gehoorverslag CGVS p.7;8/27). Voorts verklaarde u dat uw vader huizen van de Taliban heeft aangewezen aan het leger wanneer u acht jaar oud was, dit was in 2007, en verbond u dit schietincident aan deze activiteiten. Opnieuw baseert u zich louter op veronderstellingen. Omwille van voorgaande argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de dreigbrieven die uw vader van de Taliban heeft ontvangen en het incident waarbij u en uw vader door de Taliban beschoten werden.

Verder verklaarde u dat uw vader beschoten en bedreigd werd door de Taliban omwille van zijn activiteiten in Pakistan. Zo verklaarde u dat uw vader werkte als chauffeur voor de NGO Lasoona en dat hij lid was van de ANP. Betreffende uw vader zijn activiteiten voor de NGO Lasoona, legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 juni 2016 een attest van de NGO neer (zwart/wit fotokopie). Hierin stond geschreven dat uw vader voor de NGO werkte van 2 december 2010 tot 10 mei 2015, en hij vier en een half jaar voor de NGO werkte. Nadat het gehoor op het CGVS plaatsvond, legde u op 12 augustus 2016 een kleurenfotokopie van dit attest neer. Echter, op deze kleurenfotokopie staat vermeld dat uw vader actief was voor deze NGO van 2 december 2010 tot 10 januari 2012 en hij anderhalf jaar voor de NGO werkte. Dit staat in schril contrast met het andere document dat u voorlegde, alsook met de verklaringen die u aflegde. U beweerde immers dat uw vader tot 2015 voor de NGO Lasoona werkte (zie gehoorverslag CGVS p.13/27). Daar de door u voorgelegde documenten van de NGO verwijzen naar dezelfde persoon, maar de verklaringen over de professionele carrière van deze persoon

verschillen, vermoedt het CGVS ten eerste dat deze documenten niet authentiek zijn. Logischerwijze kan er ook geen geloof gehecht worden aan de voorgelegde security pass die uw vader gebruikt zou hebben tijdens zijn activiteiten voor de NGO. Daarnaast verklaarde u tot tweemaal toe dat uw vader politiker was en tot de ANP behoorde (zie gehoorverslag CGVS p.8;12/27). Echter, nadat u meermaals werd gevraagd of uw vader politiker was of enkel een lid van de ANP, gaf u aan dat hij een actief lid is van de ANP, en geen politiker (zie gehoorverslag CGVS p. 14-15/27). Ter ondersteuning van zijn lidmaatschap legde u een lidkaart van de ANP voor en een attest deze partij waarin wordt verwezen naar de problemen die hij met de Taliban heeft ondervonden. Echter, daar er geen geloof wordt gehecht aan de bovenvermelde problemen die uw vader in Pakistan heeft ondervonden, kan het CGVS geen waarde hechten aan het door u voorgelegde attest van de ANP. Documenten hebben immers enkel bewijswaarde voor zover ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Uit voorgaande argumenten blijkt dan ook dat u het CGVS tracht te misleiden met het voorleggen van niet authentieke documenten. Hierbij dient het CGVS te herhalen dat uit informatie blijkt die aan het administratieve dossier werd toegevoegd dat (ver)vals(t)e documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Pakistan. Omwille van bovenstaande argumenten heeft u het politiek profiel van uw vader en zijn werk voor de NGO Lasoona niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg kan het CGVS geen geloof hechten aan de problemen die uw vader met Taliban heeft ondervonden. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u bij terugkeer naar Pakistan de Taliban vreest omwille van de problemen van uw vader. Verder verklaarde u dat u nooit persoonlijke bedreigingen heeft ontvangen (zie gehoorverslag CGVS p.23/27). Daar u een opeenstapeling van ongeloofwaardige verklaringen aflegt, kan er ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat de lokale mensen uw vader verdachten van spionage voor de overheid. Daarenboven dient hierbij opgemerkt te worden dat u verklaart dat deze activiteiten van uw vader rond 2007 plaatsvonden en u tot 2015 in uw dorp verbleef.

Voorts is het opmerkelijk dat u in eerste instantie verklaarde dat u, behalve Kanju en Peshawar, nooit naar andere plaatsen (zoals andere dorpen, steden of provincies) ging. U verklaarde immers dat u niet werd toegelaten om buiten te gaan met vrienden (zie gehoorverslag CGVS p.6/27). Het is dan ook eigenaardig dat er zich foto's op uw facebookprofiel bevinden waar u opstaat in Islamabad. Als verklaring hiervoor stelde u dat deze foto's tijdens een schoolreis werden genomen (zie gehoorverslag CGVS p.17-18/27).

Tenslotte dient het CGVS te vermelden dat u geen enkel document neerlegde ter ondersteuning van uw identiteit. U legde enkel een school leaving certificate voor, maar dit document kan niet als een bewijsdocument van uw identiteit worden gezien aangezien het niet werd uitgereikt door een bevoegde officiële instantie en hier geen foto opstaat, wat toch wel een essentieel element is om uw identiteit te staven.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Met het algemene betoog dat hij rechtstreeks te vrezen heeft voor zijn veiligheid nu hij in de provincie van Pakistan woont waar de taliban *de facto* hun hoofdkwartier hebben en hij ook een doelwit geworden voor de taliban door het feit dat zijn vader bij de regering heeft gewerkt doet hij geen afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen die maken dat er aan zijn asielaas geen geloof kan worden gehecht. Overigens volstaan algemene beweringen en informatie niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.6. Nu verzoeker zijn relaas aangaande de individuele problemen en bedreigingen niet aannemelijk heeft kunnen maken, kan hij zich zodoende ook niet steunen op de elementen aan de basis van zijn persoonlijk relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een

terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker lijkt met zijn betoog in het licht van de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM, aan te sturen op het feit dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wegens een ernstige bedreiging voor zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een binnenlands gewapend conflict.

Verweerder heeft dienaangaande omstandig gemotiveerd dat *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in KhyberPakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Zo is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen. Bovendien is zowel het aantal burgerslachtoffers, het aantal militaire operaties, en het aantal ontheemden in de regio duidelijk verminderd. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal slachtoffers in het eerste kwartaal van 2016, dient vastgesteld te worden dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt blijft. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, ofwel burgers met een specifiek profiel gevisieerd worden.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).”.

De Raad meent dat deze motieven van de bestreden beslissing steun vinden in de informatie die gevoegd werd aan het administratief dossier.

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift het Nederlandse reisadvies voor, verschillende persartikelen en een uittreksel uit het EASO rapport “Country of Origin Information Report: Pakistan – Security Situation”.

Dit reisadvies, rapport en de persartikelen kunnen geen ander licht werpen op de beoordeling door verweerder, die zich steunt op het EASO rapport "*Country of Origin Information Report: Pakistan – Security Situation*" dat terug te vinden is in het administratief dossier.

Drie persartikelen hebben betrekking op aanslagen die zich in Quetta, respectievelijk Lahore hebben afgespeeld en kunnen derhalve geen afbreuk doen aan de specifieke vaststellingen met betrekking tot de provincie Khyber-Pakhtunkwa. Het persartikel van 20 januari 2016 bericht over een aanval op de universiteit in Peshawar en geeft aan dat de provincie Khyber-Pakhtunkwa een bolwerk is voor de Pakistaanse taliban, doch bevestigt hiermee de informatie aanwezig in het administratief. Het EASO-rapport maakte immers eveneens melding van deze aanval en de aanwezigheid van de taliban. De Raad wijst erop dat een door de overheid verstrekt reisadvies betrekking heeft op westerlingen die naar Pakistan reizen en niet slaat op Pakistaanse staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker (cf. RvS 25 september 2007, nr. 174.848), doch vormt geen leidraad voor asielinstanties die belast zijn met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van asielzoekers. Verzoeker kan zich er dan ook niet dienstig op beroepen om bovenstaande veiligheidsanalyse te ondergraven.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Verzoeker brengt geen informatie bij die wijst op het tegendeel.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Verzoeker vraagt dat de bestreden beslissing wordt vernietigd. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF